

ji mračno. — Povej mi naravnost, da je najina ljubezen bila le slepotija, da je vsa najina ljubezen bila le sanja bedaka.

— Tega ti ne morem reči in ti tudi rekla ne bodem — je segla v besede — lagala bi, jaz nikdar ne lažem, pristavila je.

— Zahvaljujem te stvarnik! — zaklical je mladenič, stopivši k svoji tovaršici in nežno je objevši. — Torej me ljubiš? — ljubiš, Filipa?

— To čuvstvo nikdar ne ugasne v meni, Krištof, prisegam pri solzah, katere je prelila sv. Devica v podnožju križa — potrdila je ona tiho in osvobodila se njegovih rok. — Pa jaz ne morem in ne smem pozabiti, da sem hči italijanskega velikaša Jerneja Monis-de Perestrello, da življenje moje je lastnina mojega očeta, a on...

Tu je devotka umolknila, mogla ni dalje govoriti. Mladenič stal je pred njo držeč roke križem na prsih, vzdignivši glavo se je stegnil...

— Kaj se obotavljaš, Filipa? vprašal je s tresočim glasom, glasno se smejoč. — Govori dalje, ali morda jaz sam uganem namere tvojega očeta? Ti si hčer kavalirja, ponosnega patricija, ki se je bojeval pod infantom Henrikom Portugalskem, hčer pogumnega mornarja, osnoveatelja naselbine na otoku Porte Santo, kateri spada v višje sloje in glede kot na onečastenje na tvoj zakon s sinom revnega gradešarja volne Dominika Kolumba... Povej ali imam prav?

Filipa ga je žalostno pogledala in rekla mu s svojim zvonkim, prijetnim glasom:

— Ne bodem se lagala, zagotavljam ti nasprotno, Krištof! Moj oče hoče utrditi mojo srečo, oženivši me z bogatim človekom... On sam je beden in želi zeta, ki bi mu nadomestil, kar je njemu odrekla sreča... In jaz... ja... kot ubogljiva hči, se moram pokoriti!

— In ti bodeš ubogala? — zaklical je mladenič, ves tresoč se.

— Izbral mi je ženina... odgovorila je žalostno Filipa. — Če se bodem pokorila tej izberi, to ve samo sv. Devica. (Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

»Lepa naša domovina«. Dne 10. t. m. je minolo sto let, od kar se je porodil skladatelj divne hrvatske himne »Lepa naša domovina«, pesnik Mihanović. No, mirnim srcem rečemo lahko, da je ta krasna pesem tudi naša slovenska last, kajti ni je borne kočice v vsej Sloveniji, kjer bi se ne prepevala. I v priljubljenosti te pesmi med Slovenci je simbolizovano pobratimstvo med obema narodoma. Stoletnico Mihanovičevega rojstva praznovali so po vsem Hrvatskem. Slavnosti sicer niso bile šumne, zato pa tem pristrčneje. V Zagrebu je društvo »Kolo« priredilo koncert v »Hrvatskem domu« in je ob tej priliki Sandar Gjalski čital velezanimivo razpravo o življenju in delovanju pesnika Mihanovića.

Novice.

— † Anton Nedvěd. Dne 16. junija dopoldne zatisnil je za zmirom oči prezaslužni slovenski skladatelj gosp. Anton Nedved, c. kr. učitelj glasbe v pok. v starosti 68 let. Pokojnik rodom Čeh, je prišel l. 1856. v Ljubljano kot koncertni vodja filharmoniškega društva in je deloval pri društvu do l. 1882. L. 1860. je postal učitelj glasbe na c. kr. učiteljskišči v Ljubljani in je ostal pri zavodu do l. 1890. Tedaj je šel v prezaslužni pokoj. Pokojnik je bil izboren glasben učitelj in mnogi sedanji učitelji se hvaležno spominjajo svojega uzornega izobraževalca. Prevelike zasluge si je pa stekel pokojnik za slovensko pesem. Takoj po svojem dohodu v Ljubljano je pričel delovati za isto. Bil je osem let odbornik »Glasbene matice«, je vodil čitalniški pevski zbor, pri vsem tem pa pridno skladal slovenske pesni, katerih cela množina je danes že popolnoma udomačenih mej narodom. »Glasbena Matica« ga je imenovala častnim članom, istotako druga glasbena in pevska društva. Nedveda ni več mej nami, njegove lepe slovenske pesmi n. pr. »tam kjer beli so snežniki«, »beseda sladka domovina«, »domovina mili kraj«, »popotnik«, »bratje v kolo se vstopnino«, »pozdravljam te gorenjska stran«, »nazaj v planinski raj« itd. pa ostanejo vedno mej nami in v poznih letih še bo Slovenec prepevajoč te krasne pesmi slavil prezaslužnega pokojnika. Časten mu spomin!

— Umrl je dne 13. junija t. l. gosp. Jernej Černe občinski svetnik, posestnik, in mesarski mojster v Ljubljani. Občespoštovan rodoljub naj v miru počiva!

— Nedvědov pogreb. Veličasten sprevod včeraj ob 5. uri popoldne je pričel jasno o simpatijah in zaslužnosti pokojnikovi. Udeležili so se sprevoda vsi gojenci in gojenke učiteljskega z učitelji, pevsko društvo »Slavec« z zastavo, »Glasbene Matice« moški zbor korporativno in filharmoniško društvo z zastavo. Za rakvijo je sledilo več dostojanstvenikov, dalje cela vrsta čestilcev pokojnikovih; dobro je bil zastopan učiteljski stan. Na rakev se je položilo nad 20 vencev. Pred hišo je pel »Slavec«, v cerkvi pri sv. Krištofu filharmoniško društvo in ob grobu »Glasbena Matica«. Častno so spremili dičnega glasbenika k večnemu počitku, čegar lepe pesmi glasbo vedril vedno duha Slovenca.

— Volilni shod je priredil v nedeljo dne 14. t. m. deželni poslanec g. dr. Ivan Tavčar v Novem mestu. Dobro obiskovan shod, kateremu je prisedoval g. novomeški župan Perko je izrekel zahvalo in popolno priznanje svojemu poslancu. Na shodu se je mej drugim razpravljalo o premestitvi okrožnega sodišča iz Novega mesta, za kar se po zatrdilu g. poslanca ni bati in o ustanovitvi bolnice za ženske v Novem mestu za katero potegovati se je g. poslanec obljubil.

— Tržaškim škofom je imenovan sedanji škof na Krku, monsignor Andrej Šterk. Veliko si je prizadevala laška stranka, da bi bila za škofa dobila kakega svojega privrženca, posebno je delovala na to, da bi bil imenovan tržaškim škofom sedanji poreško-puljski škof Flapp, strasten nasprotnik slovanskega življa. Vendar se je vlada ozirala na opravičene zahteve primorskih Slovanov in jim postavila za škofa svojca. Monsignor Šterk je rodom in po prepričanju Hrvat. Bil je v Trstu jako priljubljen kot kanonik in župnik, l. 1894. je bil pa imenovan škofom na otoku Krku. Novoimenovanemu škofu bodi usojeno dolgo vrsto let voditi verno slovansko tržaško škofijo!

— Okrajna učiteljska konferencija za logaški okraj bo dne 8. julija v Dolenjem Logatcu.

— Dvorazredna ljudska šola na Viču pri Ljubljani se s I. razredom otvori že jeseni. Dokler se ne sezida poslopje bo nastanjena v privatni hiši.

— »Ljubljanski Sokol« napravi svoj društveni izlet v Kranj dne 9. avgusta t. l.

— Pevsko društvo »Glas« v Sodražici se je ustanovilo in si dne 4. t. m. tudi že volilo odbor

— »Zaveza ljubljanskih meščanov, hišnih posestnikov, samostalnih trgovcev in obrtnikov« se snuje v Ljubljani. Društvo naj bi zastopalo in branilo pravice omenjenih članov.

— Novo društvo. Pri kranjski industrijski družbi na Savi in Jesenicah poslujoči delavci so ustanovili podporno društvo delavcev obrtniške družbe.

— Goldinarskih bankovcev je bilo koncem maja še 900 928 v prometu

— Na zadnji mesečni semenj se je prignalo 683 konj in volov, 308 krav in 106 telet, skupaj 1097 glav. Kupčija je bila srednja, najboljša za krave s teleti.

— Šest okostij so izkopali pri podiranju Frischove hiše na Marijinem trgu v Ljubljani. Okostja so morala biti stara do 100 let in nekatera so bila zakopana le do 30 cm pod površino. Kako so okostja prišla tja, o tem ne more biti nobenega sledu, najbrže pa so se zgodila zločina. Ondi je bila od nekdanj gostilna. Brezsrčni ljudje so v onih temnih časih potnike, pri katerih so slutili kak groš, kratkim potom spravili s sveta in jih doma zakopali. Dandanes se kaj tacega pač ne pripeti več in v tem oziru se more pač veliko bolj brezskrbno živeti.

— Mej sv. mašo je umrl dne 7. junija v Ihanu 65letni gospodar Jakob Gregorin. Prišel je zdrav k jutranji sv. maši. Postalo mu je slabo; prenesli so ga na prosto iz cerkve, kjer je pa takoj umrl.

— Star grešnik. Iz Kočevja došlo je poročilo, da je od tam pobegnil 81letni uradnik tamošnje hranilnice Franc Amfreiter, poneverivši iz blagajne 1152 gld. Sodijo, da se je stari begun obrnil v Trst ali na Reko.

— Nesreča. Dne 1. t. m. je ponesrečil 12letni sin posestnika in usnjarskega mojstra Ivana Šarla iz Sela (občina Žire) Sodi se, da je po neprevidnosti prišel preblizu sosednemu mlinu, kajti ko je mlinar prišel od kosila, je našel fanta mrtvega.

— Iz Save so potegnil dne 9. t. m. pri črnuškem mostu 10 do 12 let starega utopljenega fanta.

— Samomor. V Celovcu se je sam umoril tapetnik Martin Bilhafen. V zblaznelosti si je prerezal žile.

— Ponarejeni petaki in pedesetaki. C. kr. namestništvu v Trstu došla je prijava, da so v Vidmu na Laškem zaprli več oseb, ki so ponarejale avstrijske petake in pedesetake. Ker je možno, da je že nekaj tega denarja v javnem prometu, zato opozarja mestni magistrat tržaški občinstvo, da naj bode oprezno o vsprejemanju papirnatega denarja po 5 in po 50 gld. V tem svojem svarilu naglašata mestni magistrat, da je širjenje ponarejenega denarja tudi kaznjivo.

— Varnost v Budimpešti. Kakova je javna varnost v Budimpešti, razvidno je iz nasveta, ki ga daje »Pester Loyd« svojim čitateljem: »Kdor ostavlja hišo, naj pazi, da je vse dobro zaprlo. Nikdo naj ne nosi več denarja seboj, nego misli potrošiti. Ni umestno, da se nosijo seboj dragocenosti in nakiti...«

— Star grešnik obešen. Te dni je bil na dvoru oeseškega sodišča obešen 74letni morilec Čonka, ki je bil pred letmi člen telovajske tople, koji je zapovedoval zloglasni Rosza Šandor. Stari grešnik Čonka bil je povsem hladnokrvn do poslednjeda trenutka. Mirno je kadil svojo pipo, dokler ni dospel do — kola. Ko je podal stari grešnik krvniku svoji roki, da ga je zvezal pod kol, zaklical je krvniku, da naj opravi svoj »posel« dobro in naglo! Nikar naj se ne blamira!

— Kolera v Aleksandriji pojema, narašča pa v Kajiru, kjer umrje po 70 ljudij na dan. Jela je pa tudi razsajati mej egipškimi vojaki v Korosku.

— Tatovi. Okrog kopališča Homburg v Nemčiji grozno kradejo. V kratkem je bilo v petdesetih krajih ulomljeno. Tatov ne morejo dobiti, da si sta dve stotnji vojakov, žandarji in policijsti ogledali tamošnje gozde.

— Dva madjarska »junaka«. »Neue Ofener Ztg.« poroča iz Budimpešte: Te dni sta se sprla tehnika Ignacij Reiner in Leo Lihtblau (Žida) zaradi neke krasotice. Zasolila sta si drug drugemu par krepkih zaušnic. Seveda je po »vitezkih« madjarskih nazorih tako življenje možno oprati le s krvijo in srditeža določila sta potom posredovalcev dvoboj na življenje in smrt. Toda kmalu je upalel pogun obema. Sosebno Lihtblavu so se hlačice tresle tako je postal ves — dunkelblau. Ker si ni znal drugače pomagati, da bi se rešil strašnega dvoboja, podal se je dve uri pred določenim dvobojem na policijo ter — ovadil komisarju dvoboj, proseč ga pomoči. Komisar se je poredno nasmehnil, rekši: »Vem, vem, dragi, da ste določili s prijateljem Reinerjem boriti se na življenje in smrt. Vse to mi je že znano!« Začuden je Lihtblau gledal policijskega komisarja. Le-ta pa je nadaljeval: »Nikar se ne čudite temu, kajti vidite: pred jedno uro bil je Vaš protivnik Reiner tu, ter je ovadil isto, kar ste sedaj le ovadili Vi! — — — In oba junaka sta dobila zaradi namerovanega dvoboja po tri dni zapora. Kako pa sta slavna »vitška« junaka madjarska preminjala barve v tem času, o tem pa molči zgodovina.

— Bivša francoska cesarica Evgenija misli prodati svojo vilo Vicentina na Furlanskem nekemu tržaškemu kapitalistu. Pri tej vili je veliko posestvo. Sodi se, da je prodala to posestvo, ker je bonapartistični pretendent za prestol princ Viktor se odpovedal svojim pravicam v prid Orleancem.

— Sleparije z ženitvami. V Pragi je obsojen na poldrugoletno ječo neki Janez Bojta, kateri je več deklet opeharil za več denarja, obetajoč, da jih vzame. Bojta je izučen mehanik, a se mu delati ni ljubilo.

— Ukradena blagajnica. V Vujakovcu na Hrvatskem so tatovi ukrali blagajnico tamošnje posojilnice, v kateri je bilo 90 gld. vrednosti. Kam da so tatovi blagajnico odpeljali, ne morejo zaslediti.

— Ovratnik namesto dopisnice. V mestu Briegu utopil se je te dni pletarski pomočnik Fran Krištof v reki Odri. Samomorilec je bil napisal svoj obupen sklep, neposredno predno ga je izvršil, na svoj ovratnik ter utaknil ta ovratnik v poštni nabiralnik za pisma. Vsebina te čudne »dopisnice« bila je prošnja na pošto, naj bi ista blagovoljno obvestila njegove sorodnike, da si je končal življenje. Prosil je zajedno pošto oproščenja radi tega nadlegovanja, zatrdivši, da ni imel novčiča, da si kupi dopisnico.

— Obsojen vojaški begun. Pred sedmimi leti izselil se je v Srbijo takrat 18letni kmet Pavel Rolič iz Jelšan, okraj Podgrad v Istri. Ni mu bilo mari staviti se v novačenje. Minolega meseca je pa dospel ta vojaški begun na Ogersko iskat si dela, ker mu v Srbiji ni cvela sreča. Dovedli so ga v Trst. Te dni je dobil pred tržaškim sodiščem mesec dnij zapora.

— Mastno plačan odvetnik. Pokojni milijonar baron Hirsch določil je odvetnika v Parizu Julija Dietza, da izvede vse določbe oporoke milijonarjeve. Za ta »trud« določil je bil baron Hirsch odvetniku mastno plačo 100.090 frankov na leto, za dobo pet let zaporedoma. No, dr. Dietz pa je sedaj hkrati odklonil to mastno službo, bodisi ker je bila plača »premajhna«, bodisi, ker bi imel s Hirschovim testamentom »preobilo dela«. Našla pa se je druga oseba, ki je drage volje prevzela ta posel, dasi je dotična oseba že dovolj mastno plačana v lastni svoji službi. Ta oseba je Josip Jolly, ravnatelj neke finančne zadruga.

— **Napadene dame.** Dne 7. t. m. so roparji napali sestro, nečakinjo in neko Francozinjo, ko so se peljale iz Carigrada v kopališče Jalovo. Kočijiža so ubili. Prvo damo so poslali v Carigrad, naj prinese 10.000 frankov odkupnine v petih dneh, drugače so zapretili, da drugi dve dami umore.

— **Napaden konzul.** Mohamedanci napali so ruskega konzula Kanei na Kreti. Nekateri kristjani so ga rešili.

— **Konje dobe** vsi stotniki pri peštvu in lovcih. Dobe jih ne le tisti, ki so poveljniki stotnij, temveč tudi stotniki, ki se rabijo za drugo službo.

— **Pogorelo mesto.** Mesto Rudnik v Galiciji je skoro popolnoma pogorelo. Pogorelci so v veliki bedi.

— **Vojaška beguna.** Dva vojaka sta pobegnila od 3. polka cesarskih lovcev v Tridentu v Limome ob Gardskem jezeru, kjer so ju prijeli orožniki in peljali v Brescio. Izpovedala sta, da sta pobegnila, ker se je ž njim grdo ravnalo.

— **Vrednika so hoteli zapreti.** Okrajno sodišče v Kufsteinu je bilo ukazalo zapreti urednika monakovskega katoliškega lista „Vaterlanda“ dr. Siegla na njegovem posestvu na avstrijskih tleh v Tierseeju. Dr. Siegl je pa bežal na Bavarsko.

— **Verska blaznost.** V Cadejhamu je zblaznil posestnik Troyer. V blaznosti je pometal skozi družega nadstropja na cesto svoje tri hčere, katerih ima jedna dve, druga štiri in tretja šest let. Ko jih je skozi okno metal je klical: Angeljci zletite v nebesa. Jedna hčer je mrtva, drugi težko ranjeni. Očeta so odpravili v blaznico.

— **Črna knjiga.** Dunajski hišni gospodarji so prišli na misel, da so pred dvema letoma napravili črno knjigo, v katero vpišejo vsakega, ki najemnino dolžen ostane. Ta knjiga je bila namenjena samo za gospodarje. S prva se tudi drugim pokazala ni. Sedaj so pa začeli v časopisu „Hausherrnzeitung“ objavljati osebe ki ostajajo na dolgu najemnino. Zadnja številka je priobčila 27 tacihi imen, mej njimi so največ pomočniki, mali obrtniki in uradniki. Kakor se sliši, ne bode vsa stvar popolnoma ugodno se izvršila za gospodarje. Najemniki mislijo začeti po listih razglašati gospodarje, ki pri hiši ničesa ne popravijo in popravila prepuščajo strankam.

— **Vzgleden poslanec** je Madjar Frac Overy. Ta mož bode 720 revnih volilcev njegovega okraja na lastne stroške dal priti v Budimpešto ogledat razstavo. Kupil je jim že vozne listke in plačal zanje prenočišče v Budimpešti in hrano v ljudski kuhinji. V Budimpešto pridejo v dveh oddelkih. Prvi oddelek je prišel danes dne 19. junija, drugi oddelek pa v začetku prihodnjega meseca. Poslanec jim bode sam razkazoval razstavo. Mi mislimo, da s tem si ta poslanec tudi zagotovi glasove teh 720 volilcev pri bodočih volitvah. Tacega poslanca gotovo več ne bode.

— **Strela** je na gradu Ostervici grozno delala dne 14. t. m. K sreči pa vendar ni nikogar ubila. Treščilo je v zid. Prebilo v stanovanje grajščakovo, prav pri spominski plošči Hadererjevi, pa je ni poškodovalo. Na zidu je odbilo mnogo ometa. V orožarni je prebila strela zid, in šla poleg obešenega železnega oklepa viteza Schenka skozi zid, kjer je v sosedni sobi grozno razsajala in trikrat prebila zid. Na hodniku je strela razbila kamniti steber, neka vrata, in je poleg gasilnice šla skozi štiri čevlje debel zid v majhno čumnato, kjer je mala vratica popolnoma razbila. Od tod je šla strela še dvakrat skozi steno in dvakrat skozi vodnjak, kate-rega je hudo poškodovala, od koder se je zgubila v globočino.

— **Mučenja v ječi.** V Požarevac odposlan vladni komisar je konstatoval, da so v tamošnji ječi več jetnikov mučili. Dva jetnika sta bila tako dolgo obešena na rokah, da so jima popolnoma se posušile. Nekega radikalca so tako dolgo pekli na ognju, da je umrl.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 17. junija t. l.: 41, 55, 14, 12, 5.
Na Dunaji dne 13. junija t. l.: 90, 5, 71, 49, 59.
V Gradci dne 13. junija t. l.: 29, 56, 90, 8, 6.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 13. junija 1896. Pšenica gld. 8 — kr, rž gld. 7 — kr., ječmen gld. 6 — kr., oves gld. 7 — kr., ajda gld. 7.30 kr., proso gld. 6 — kr., turšica gld. 5.20 kr., leča gld. 11 — kr., grah gld. 12 — kr., fižol gld. 10 — kr.
(Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Krasni uzorci se pošiljajo zastonj in poštnine prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (18)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbera ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volнено sukno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnarji radi prodajajo svoje malo vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.

Louis Kuhne

mejnarodni zavod (9)

za zdravljenje brez lekov in operacij v Lipsiji.

Ustanovljen 10. oktobra 1883. leta, razširjen leta 1892.

Svet in pojasnila za vse bolezni, tudi pismeno, kolikor mogoče.

V zalogi Louis Kuhne, Lipsija, Flossplatz 24, je izšlo in je za dobiti od založnika proti pošiljavi denarja ali po poštne povzetji, kakor tudi skozi vse knjigarnice:

Louis Kuhne, Novo zdravilstvo. Učna knjiga in svetovalec za zdrave in bolne, 18. nemški natis (45.000) 486 strani, 8° 1896. Cena 4 marke, vez. 5 mark. Izšlo je v 15 jezicah.

Louis Kuhne, Ali sem zdrav ali bolan? En poskus in svetovalec za vsacega. 13. nemški natis 1896. Cena 50 vinarjev. Izšlo v 9 jezicah.

Louis Kuhne, Otročja vzgoja. Varstveni klic na vse starše, učenike in izgojitelje. Cena 50 vinarjev.

Louis Kuhne, Kolera, driska in enake bolezni, njih izvir, zdravljenje brez leka in ozdravljenje. Cena 50 vinarjev.

Louis Kuhne, Preiskavanje znamenjev na obrazu. Učna knjiga novega načina preiskavanja, lastna iznajdba. S veliko podobami. Cena 6 mark, eleg. vezano 7 mark.

Louis Kuhne, Naznanila ozdravljenja iz svoje skušnje. Brez zdravil in operacij s pojasnilom, 25. natis. Zastonj.